

تحلیلی بر توزیع فضایی هتل‌ها در مقصدۀای گردشگری (نمونه موردي: شهر کرمانشاه)

رامین کیامهر - دانشیار ژئودزی، دانشگاه زنجان

عیسیٰ پیری - استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری

شب بو بزم آورد^{*} - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی گردشگری، دانشگاه زنجان

مهدی آذری - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری

دریافت مقاله: ۱۳۹۵/۰۷/۲۰ پذیرش مقاله: ۱۳۹۵/۱۲/۱۰

چکیده

فضاهای گردشگری شهری، شامل عناصر اولیه و عناصر ثانویه‌اند. عناصر اولیه شامل جاذبه‌های گردشگری و عواملی هستند که سبب جذب گردشگر می‌شوند. عناصر ثانویه گردشگر جذب نمی‌کنند، اما بر ماندگاری گردشگر در شهر مؤثرند. نحوه پراکنش عناصر گردشگری در فضای شهری، در مدت ماندن گردشگران و درنتیجه، اقتصاد گردشگری نقش مهمی دارد. هدف پژوهش حاضر، بررسی پخشایش فضایی جاذبه‌های گردشگری و مکان‌یابی هتل‌های شهر کرمانشاه است. در این پژوهش، برای تعیین الگوی فضایی جاذبه‌های گردشگری و هتل‌ها، از مدل میانگین نزدیک‌ترین همسایه و برای بررسی نحوه قرارگیری جاذبه‌های گردشگری و هتل‌ها نسبت به یکدیگر، از مدل مرکز متوسط و بیضی انحراف معیار استفاده شد. مقدار بدست‌آمده از مدل میانگین نزدیک‌ترین همسایه، برای جاذبه‌های گردشگری ۰/۶۹ است که الگوی خوشای برای جاذبه‌های گردشگری را نشان می‌دهد. همچنین مقدار بدست‌آمده برای هتل‌ها ۱/۳۳ است که نشانگر الگوی پراکنده برای هتل‌هاست. همچنین نتایج مدل مرکز متوسط و بیضی انحراف معیار نشان می‌دهد که مرکز متوسط هتل‌ها، نزدیک به جاذبه‌های گردشگری است و نیز بیضی انحراف معیار هتل‌ها و جاذبه‌های گردشگری متداخل است که این تحلیل‌ها نشانگر تناسب قرارگیری هتل‌های شهر کرمانشاه نسبت به جاذبه‌های گردشگری است.

واژه‌های کلیدی: بیضی انحراف معیار، تحلیل فضایی، کرمانشاه، مرکز متوسط، میانگین نزدیک‌ترین همسایه.

مقدمه

امروزه صنعت گردشگری، یکی از نیروهای محرکه در اقتصاد جهانی به شمار می‌رود و توسعه چشمگیری در جهان داشته است. گردشگری از سال ۱۹۵۰ دچار تحولات عظیمی شده است. در حال حاضر، در کشورهای صنعتی و نیز در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، به هنگام طراحی و تدوین برنامه‌ها و سیاست‌های کلان کشور، به گردشگری به عنوان ابزاری مؤثر در ادامه روند توسعه توجه خاصی می‌شود (یعقوبزاده، ۱۳۹۳: ۱۷ به نقل از لی، پیرس و ریشر). صنعت گردشگری، به حدی از رشد رسیده که فعالیت‌های گردشگری، بخش چهارم فعالیت‌های انسان است که پس از کشاورزی، صنعت و خدمات قرار می‌گیرد و کارشناسان پیش‌بینی می‌کنند که سودآورترین صنعت جهان شود (قربانی، ۱۳۹۱: ۱)؛ به طوری که تعداد گردشگران دنیا در سال ۲۰۰۹، ۸۸۰ میلیون نفر بوده که انتظار می‌رود در سال ۲۰۲۰ به ۱/۶ میلیارد نفر برسد. با افزایش استانداردهای زندگی و درآمدهای افراد، کاهش محدودیت‌های مسافرت و آسان‌تر و ارزان‌ترشدن حمل و نقل، انتظار این است که گردشگری همچنان به رشد خود ادامه دهد، تعداد گردشگران افزایش یابد و نقش گردشگری در اقتصاد دنیا بیش از پیش شود (رهنمایی، ۱۳۹۳: ۲۳ به نقل از توریسم هایلایت^۱). به مقاصد گردشگری، به دلیل برخورداری از امکانات، خدمات، جاذبه‌ها و فعالیت‌ها و تسهیلات مناسب توجه شده است (کازس و پوتیه، ۱۳۸۲: ۱۰). در سراسر جهان، شهرها مهم‌ترین مقاصد گردشگری هستند (law, 1993: 1) و پیشرفته‌ترین و کامل‌ترین قرارگاه‌های انسانی را تشکیل می‌دهند. علاوه بر این، از جاذبه‌های طبیعی نیز برخوردارند و به همین علت، مهم‌ترین کانون جذب جهانگردان به شمار می‌رond (دیناری، ۱۳۸۴: ۱)؛ بنابراین، با توجه به روبه‌رشبدودن صنعت گردشگری، تعیین الگوی فضایی گردشگری شهر و تأمین امکانات و خدمات شهری مانند هتل‌ها و اقامتگاه‌ها لازم است تا علاوه بر گردشگران محلی و منطقه‌ای بتوان، از وجود گردشگران ملی و بین‌المللی بهره گرفت (موحد، ۱۳۸۱: ۴). علاقه به گردشگری شهری، از سال ۱۹۸۰- زمانی که به عنوان یک رشتۀ مجزا شناخته شد- رشد کرده است (Edwards et al, 2008: 1034). از جمله محققان این حوزه می‌توان به آشورث^۲، تنبریگ^۳، لاو^۴، گتز^۵، پیرس^۶، وال^۷، دودیکا^۸، هاتچینسون^۹، تیموتی^{۱۰} و اسمیت^{۱۱} اشاره کرد. اسمیت (۱۹۸۵) الگوهای مکان‌یابی رستوران‌های شهری را مطالعه کرد و گتز بر برنامه‌ریزی برای بخش تجاری و دسترسی تأکید ورزید. آشورث و تنبریگ نیز در مطالعه‌ای برای طبقه‌بندی و ارزیابی بخش تاریخی شهر، انواع مکان هتل‌ها را در شهر نیوزیلند بررسی کردند (موحد، ۱۳۸۷: ۱۰۵). وال و دیگران (۱۹۸۵) با توجه به اهمیت شهرهای بزرگ به عنوان مقاصد گردشگری و اهمیت تأسیسات اقامتی به عنوان جزئی از بافت شهری، با استفاده از سه روش تحلیل الگوی نقطه‌ای، به بررسی تغییرات تعداد و انواع مراکز اقامتی و توزیع فضایی مراکز اقامتی پرداختند. شوال^{۱۲} و دیگران (۲۰۱۱) نیز با اشاره به اینکه تحقیقات گردشگری روبه‌رشد است، اما هیچ تحقیقی به بررسی تأثیر مکان هتل‌ها بر فعالیت‌های گردشگران نپرداخته، به بررسی نقش هتل‌ها در فعالیت‌های گردشگران با استفاده از ۵۵۷ دستگاه GPS در شهر هنگ‌کنگ پرداختند و به این نتیجه رسیدند که مکان هتل، با توجه به اینکه گردشگر بیشترین هزینه و زمان خود را در مجاورت هتل صرف کرده، تأثیر بسیاری بر فعالیت‌های گردشگری داشته است. علاوه بر این، یانگ و دیگران (۲۰۱۲)

1. Tourism highlights

2. Ashworth

3. Tunbridge

4. Law

5. Gets

6. Pearce

7. Wall

8. Dudycha

9. Hutchinson

10. Timothy

11. Smith

12. shoval

در پژوهشی به بررسی مدل لوگیت مرتب در تعیین مکان‌یابی هتل‌ها در شهر پکن پرداختند و به این نتیجه رسیدند که درجه ستاره، سال‌های بعد از افتتاح، خدمات متنوع، مالکیت، اثر تراکم، زیرساخت‌های خدمات عمومی، دسترسی به جاده‌ها، دسترسی به راه‌های زیرزمینی و دسترسی به مکان‌های گردشگری، از عوامل مهم و تعیین‌کننده در مکان‌یابی هتل‌ها بهشمار می‌رود. موحد و شکویی (۱۳۸۱) با بررسی الگوی فضایی گردشگری شهر اصفهان، به این نتیجه رسیدند که الگوی فضایی گردشگری شهر اصفهان، مبتنی بر بافت و فضای تاریخی شهر است و بیشتر بخش مرکزی شهر را پوشش می‌دهد. بخشی از بافت تاریخی شهر- که کمتر دستخوش تغییر شده- از توجه کمتری برخوردار است. وارثی و رضایی (۱۳۹۱) با استفاده از GIS به بررسی وضع موجود هتل‌های شهر شیراز پرداختند و به توزیع نامناسب آن‌ها و کمبود هتل پی بردن. آن‌ها به کمک مدل AHP و همپوشانی شاخص‌ها در محیط نرم‌افزار GIS، مکان‌های مناسب برای تأسیس هتل‌های جدید در شهر شیراز را مشخص کردند. سرایی و دیگران (۱۳۹۳) با معرفی سه الگوی خطی، نقطه‌ای و سطحی فضاهای گردشگری، برای تعیین الگوی تراکم حرکتی گردشگران، مسیرهای ویژه گردشگری را تعیین کردند و به این نتیجه رسیدند که برای تعیین مسیرهای ویژه گردشگری، اولویت‌بندی گردشگران در انتخاب سفرهای درون‌شهری، اصول و عناصر از جمله میزان جذبیت مقاصد گردشگری، اولویت‌بندی گردشگران در انتخاب سفرهای درون‌شهری، اصول و معیارهای شهرسازی و درنهایت، حداکثر تراکم حرکتی گردشگران را درنظر گرفت. بررسی‌ها بیانگر آن است که با توجه به رشد سریع گردشگری شهری، در این زمینه مطالعات اندکی صورت گرفته است؛ بنابراین، این پژوهش با تحلیلی بر فضاهای گردشگری شهر کرمانشاه، به پرسش‌های زیر پاسخ می‌دهد:

۱. الگوی فضایی جاذبه‌های گردشگری و مراکز اقامتی، به‌ویژه هتل‌های شهر کرمانشاه چگونه است؟
۲. آیا میان توزیع فضایی جاذبه‌های گردشگری و مراکز اقامتی و هتل‌ها در شهر کرمانشاه تناسب وجود دارد؟

مبانی نظری گردشگری شهری

نواحی شهری به‌علت آنکه جاذبه‌های تاریخی و فرهنگی زیادی دارند، اغلب مقاصد گردشگری مهمی محسوب می‌شوند (پاپلی یزدی و سقایی، ۱۳۸۵ به نقل از تیموتی). گردشگری شهری، عملکرد متقابل گردشگر- میزبان و تولید فضای گردشگری در رابطه با سفر به مناطق شهری با انگیزه‌های متفاوت و بازدید از جاذبه‌ها و استفاده از تسهیلات و خدمات مربوط به گردشگری است که آثار متفاوتی را بر فضا و اقتصاد شهری بر جای می‌نهد (پاپلی، ۱۳۸۵: ۱۹۰). امروزه مقداری شایان توجهی از هزینه‌های گردشگری در فضای داخل مقصدۀای شهری صرف می‌شود که از جمله آن‌ها می‌توان هسته‌های توریستی- تاریخی شهر، انواع زیادی از موزه‌ها، آبنامه‌ای شهری، پارک‌ها و محوطه‌های اختصاصی را نام برد (Edward et al, 2008: 1032؛ Edward et al, 2008: 1032؛ Gospodini, 2001 به نقل از 2001). به‌طورکلی، در فعالیت‌های گردشگری، مناطق شهری نقش مهمی را ایفا می‌کنند؛ برای مثال، شهرها به عنوان دروازه ورودی، نقشی کلیدی در هردو نوع گردشگری داخلی و بین‌المللی دارند، گره‌های کلیدی^۱ در سیستم حمل و نقل هوایی هستند و به عنوان پایگاه برای سفرهای چندمقصدی عمل می‌کنند (Edward et al, 2008: 1032؛ Edward et al, 2008: 1032؛ علاوه بر این، حتی در صورتی که جاذبه‌های گردشگری در مناطق غیرشهری باشند، از آنجاکه شهرها به مناطق اطراف خود خدمات می‌دهند، در ارتباط با گردشگری قرار می‌گیرند؛ بنابراین، حجم زیادی از امکانات گردشگری، در شهرها متمرکز می‌شود (پاپلی یزدی و سقایی، ۱۳۸۵: ۱۸۸). این موضوع نشان می‌دهد اقتصاد سیاسی گردشگری، به‌شدت متأثر از نواحی شهری است. به عبارت دیگر، حتی اگر نواحی روستایی یا عشایری مقصد

1. Key nods

گردشگری باشد، همچنان جریان و منافع و سودهای کلان ناشی از گردشگری غیرشهری نیز بر شهرها اتفاق خواهد افتاد؛ بنابراین، حجم کلی جریان سرمایه، معطوف به شهرهاست. شناخت عناصر بنیادی گردشگری، در شناخت گردشگری شهر به ما کمک کند. این عناصر عبارت‌اند از: عناصر اولیه و عناصر ثانویه گردشگری (موحد، ۱۳۸۶: ۴۴). عناصری که عامل اصلی در جذب گردشگر به شهر می‌شوند و گردشگر برای بازدید از آن‌ها هزینه می‌پردازد و در شهر ماندگار می‌شود، عناصر اولیه گردشگری به‌شمار می‌روند. عناصر ثانویه گردشگری شهری، عناصری هستند که به گردشگران خدمات می‌دهند و گردشگران از آن‌ها استفاده می‌کنند. این عناصر، عامل جاذبی برای آمدن گردشگران به شهر نیستند و گردشگران به‌خاطر وجود آن‌ها به شهر نمی‌آیند؛ بلکه وجود آن‌ها برای گردشگران ضروری است و هرچه از کمیت و کیفیت بیشتری برخوردار باشند، عاملی مهم در ماندگاری گردشگری در شهر یا رغبت به سفرند. این عناصر عبارت‌اند از: مهمان‌سرا، هتل و خدمات آن، خدمات فروشگاهی، بازار و مراکز خرید و نظایر آن‌ها (موحد، ۱۳۸۶: ۴۵). در این راستا، مراکز اقامتی به‌عنوان عنصر ثانویه گردشگری، نقشی اساسی را در گردشگری شهری ایفا می‌کنند. گردشگر با هر انگیزه‌ای و به هر مقصدی که سفر کند، به محلی برای خواب، استراحت و خوراک نیاز دارد (کاظمی، ۱۳۸۶: ۱).

گردشگری که از مبدأ اولیه خویش که ممکن است موطن وی باشد، وارد شهر می‌شود و اقامتگاهی را اختیار می‌کند که هسته اصلی فعالیت او را تشکیل می‌دهد؛ به‌طوری‌که شروع فعالیتها و پایان سفر روزانه گردشگر، از مرکز اقامتی اش انجام می‌گیرد؛ بنابراین، گردشگران علاوه‌بر درنظرگرفتن میزان خدمات مهمان‌سراها مانند درجه و کیفیت مهمان‌سرا، خدمات بهداشتی و استاندارد، نزدیکی به محل و مقصد مورد نظر را نیز که هدف نهایی سفر آنان است، درنظر می‌گیرند و از پرداخت هزینه اضافی برای دسترسی به آن اجتناب می‌کنند. تقاضا برای استفاده از خدمات مراکز اقامتی، تنها به گردشگران محدود نمی‌شود؛ بلکه متقاضیانی مانند برگزارکنندگان همایش‌ها، اداره‌های دولتی، مسافران تجاری و... نیز مطرح‌اند که درصد شایان‌توجهی از درآمدهای مهمان‌سراها را تأمین می‌کنند (موحد، ۱۳۸۶: ۴۷). همچنین هتل‌ها در بیشتر کشورها، در فراهم‌کردن امکانات برای معامله‌های تجاری، جلسات و کنفرانس‌ها و تفریح و سرگرمی، نقش مهمی ایفا می‌کنند. از این‌رو، هتل‌ها مانند حمل و نقل مناسب، ارتباطات و سیستم توزیع خردفروشی برای کالا و خدمات مختلف، برای اقتصاد و جوامع ضروری هستند (Rojerson, 2013: 60). توزیع خدمات شهری وابسته به گردشگری، سبب تغییر شکل و عملکرد مناطق شهری به‌ویژه شهرهای تاریخی می‌شود؛ بنابراین، نقش مکان‌یابی هتل‌ها در توسعه شهری و گردشگری غیرقابل انکار است (موحد، ۱۳۸۷: ۱۰۷). همچنین هرچند که تنوع فعالیت‌های تجاری- اقتصادی شهر میزبان و نیز جایگاه آن در تجارت و سرمایه‌گذاری، عاملی برای گسترش حوزه بازاریابی و تقاضای خدمات هتل است، باید رابطه‌ای متقابل میان اقتصاد شهری و اقتصاد هتل قائل بود. بدین‌معنا که بعضی از هتل‌ها با توجه به نوع معماری، امکانات و تسهیلات، الگوی پذیرایی و... خود به برنده شهر مقصد تبدیل می‌شوند.

تحلیل فضاهای گردشگری شهری

فضا شامل فرایندهای طبیعی تغییریافته به‌وسیله انسان و شرایط اجتماعی تولید و تقسیم کار در یک کل منظم است (شکویی، ۱۳۸۸: ۱۱۸). این فضا دارای دو رکن اساسی فضای طبیعی و فضای اجتماعی است که ساخت زندگی بشر روی کره زمین را شکل می‌بخشد؛ بنابراین، فضای جغرافیایی با تصمیم‌های انسانی، فردی و جمعی، اختیاری یا اجباری، آگاهانه یا ناآگاهانه به‌طور مرتب تغییر می‌کند (شکویی، ۱۳۸۸: ۳۰۰). درواقع، فضای جغرافیایی، از مجموعه واقعیت‌های عینی در بخشی از سطح زمین به‌وجود می‌آید و از شرایط خاصی تأثیر می‌پذیرد (شکویی، ۱۳۸۸: ۱۱۸). فضای شهری، فضایی مورفولوژیک، چهار بعدی، اجتماعی و هنری است که همه ساختمان‌ها، اشیا، فضاهای محیط شهری، افراد،

رویدادها و روابط میان آن‌ها را دربرمی‌گیرد (مخصوصی، ۱۳۹۳: ۴۰ به نقل از مدنی‌پور)؛ فضای شهری، بستر شکل‌گیری منابع عرضه و تقاضای گردشگری است. به عبارتی فضای گردشگری شهری، فضایی است که منابع گردشگری در آن وجود دارد و الگوی رفتاری گردشگران، تابعی از منابع گردشگری مانند جاذبه‌ها، محل اقامت، امکانات و خدمات است که تبلور آن، فضای گردشگری را شکل می‌دهد (موحد، ۱۳۸۶: ۴۵).

شیفر قواعد نظام‌پذیری عمدۀای را که در جغرافیا مورد بحث‌اند، الگوهای فضایی می‌نامد (پوراحمد، ۱۳۹۳: ۱۷۳). پراکندگی پدیده‌های جغرافیایی یا فعالیت‌های اقتصادی در سراسر سطح زمین یا در یک ناحیه، تحت شرایطی، شکل‌گیری الگوها را امکان‌پذیر می‌سازد. الگوهای پراکندگی فضایی را می‌توان در چهار گروه الگوهای نقطه‌ای، الگوهای شبکه‌ای یا خطی، الگوهای سطحی و الگوهای ناحیه‌ای طبقه‌بندی کرد (شکویی، ۱۳۸۸: ۲۹۴). گردشگری در پردازش فضایی، الگوهای متفاوتی را ارائه می‌دهد که هریک از آن‌ها ساختار و عملکرد فضایی خاصی را در پی دارد. اولین و مهم‌ترین عامل در الگوی فضای گردشگری، رفت‌وآمد یا مسیرهای گردش گردشگران برای بازدید از جاذبه‌های شهری است؛ زیرا عامل اصلی در جذب گردشگر به شهرها، جاذبه‌های آن شهر است. دومین عامل، محل اقامت گردشگران است که مرکز ثقل حرکتی گردشگران در شهر بهشمار می‌آید. سومین عامل، خرید و تهیه سوغات در شهر است. این عوامل، به همراه عوامل دیگری مانند دیدوبازدید اقوام و تعامل‌های اجتماعی، فضای گردشگری شهر را شکل می‌بخشنند (موحد، ۱۳۸۶: ۴۵)؛ بنابراین، عناصر اولیه و جذاب گردشگری در شهر، پیوندگاه‌هایی هستند که سایر نقاط گردشگری، منطبق با آن‌ها و در ارتباط با آن‌ها شکل می‌گیرند. دومین نقطه ثقل گردشگری، محل اقامت گردشگر است. گردشگران برای استراحت، صرف غذا و خواب به مهمان‌سرا و غذاسرا مراجعه می‌کنند؛ بنابراین، مهمان‌سرا نقطه شروع و پایان حرکت روزانه آن‌ها در شهر است. نقاط پیوندی در شهر از اجزای مهم الگوی فضایی گردشگری شهری و درصورت برجستگی بیشتر، گره اصلی از الگوی فضایی شهر محسوب می‌شوند. در تحلیل‌های فضایی مرتبط با گردشگری شهری، دو عنوان عرضه و تقاضا مطرح می‌شود. بیشتر پژوهشگران، رهیافت تحلیل عرضه در گردشگری را در ارتباط با خدمات و تسهیلات گردشگری، به صورت تهیه فهرست‌های توصیفی از خدمات و مکان‌هایی که واقع شده‌اند، انجام می‌دهند (موحد، ۱۳۸۶: ۴۳). تحلیل فضایی، دانش قانونی است.^۱ بدین معنا که هویت شکل خارجی فضاهایی را که تکرار می‌شوند و ساختارهایی که در بسیاری از مکان‌ها یا در سطوح متفاوت وجود دارند، آزمایش می‌کند. از همین جا با گذر از الگوها و نمونه‌ها، به شکل‌بندی قوانین عمومی، حداقل به اصول سازماندهی فضایی می‌رسد و با تکیه بر اندیشه نظری، هرچند با شناخت تباين قوی فضایی، از رویکردهای جزء‌نگاری- که خصوصیات فضایی را مشخص می‌کند- جدا می‌شود (زادکاروو، ۱۳۸۶: ۱۵۳). از دیدگاه آشورث، در تحلیل‌های گردشگری شهری باید چهار اصل مهم را درنظر گرفت:

اول، رویکرد امکانات که تحلیل فضایی و مکان‌بایی جاذبه‌های گردشگری، امکانات، زیرساخت‌های مناطق از جمله مسیرهای حمل و نقل، هتل‌ها و مناطق تجاری و تاریخی را دربرمی‌گیرد.

دوم، رویکرد بوم‌شناسی که بر مطالعه ساختار یا مورفو‌لوژی مناطق شهری تمرکز می‌کند که برای تکمیل‌شدن آن باید هردو دیدگاه سیستماتیک و ارگانیک در آن دیده شود.

سوم، رویکرد کاربران که بر خصوصیات، فعالیت‌ها، انگیزه‌ها، هدف‌ها و رفتارهای گردشگران و به‌طور خاص بازاریابی گردشگری تمرکز دارد.

چهارم، رویکرد سیاسی که برخاسته از نگرانی‌های دولت برای وفق‌دادن و پیشرفت گردشگری با تمرکز بر طیف وسیعی از مسائل سیاسی از جمله ارائه زیرساخت‌ها و بازاریابی مقصود است (Edward et al, 2008: 1032).

روش پژوهش

پژوهش حاضر از لحاظ روش، توصیفی- تحلیلی و به لحاظ ماهیت کاربردی است. هدف آن، بررسی الگوی فضایی جاذبه‌ها و هتل‌های شهر کرمانشاه است. در این پژوهش، ابتدا به کمک مطالعات کتابخانه‌ای و میدانی و با استفاده از Google Earth، اطلاعات مورد نیاز جمع‌آوری شد و با بهره‌گیری از اطلاعات جمع‌آوری شده و نقشه‌های موجود، مکان جاذبه‌ها و هتل‌ها روی نقشه مشخص شد. سپس از مدل میانگین نزدیک‌ترین همسایه، تحلیل فضایی و نحوه توزیع و پراکنش جاذبه‌ها و هتل‌ها و درادامه، برای بررسی تناسب جاذبه‌های گردشگری و هتل‌ها، از مدل میانگین مرکزی و بیضی انحراف معیار استفاده شد.

میانگین نزدیک‌ترین همسایه^۱

ابزار میانگین نزدیک‌ترین فاصله همسایگی، ابتدا فاصله بین نقطه مرکزی هر عارضه را با نقطه مرکزی نزدیک‌ترین همسایه‌اش اندازه‌گیری و سپس میانگین تمامی این نزدیک‌ترین همسایگی‌ها را محاسبه می‌کند (عسگری، ۱۳۹۰: ۴۰). این شاخص، از تقسیم میانگین فاصله‌ها در پراکنش مشاهده شده^۲ بر میانگین فاصله‌ها در پراکنش تصادفی^۳ به دست می‌آید و آن را با حرف r نشان می‌دهند. پس از محاسبه مقدار r ، با استفاده از جدول ۱ می‌توان الگوی مکانی پراکنش مشاهده شده را تعیین کرد. شاخص نزدیک‌ترین همسایه، بر پایه فاصله بین پدیده‌ها عمل می‌کند و به همین علت، در مقایسه با سایر روش‌های اشاره شده، نتایج بهتری در تجزیه و تحلیل پدیده‌هایی که روابط متقابل دارند، ارائه می‌دهد. علاوه بر این، از آزمون Z در این روش استفاده می‌شود. فرض صفر آزمون این است که پدیده‌های مورد نظر، دارای الگوی مکانی تصادفی‌اند. برای تأیید یا رد فرضیه یادشده، آماره Z محاسبه می‌شود، اما اگر این آماره بین مثبت و منفی $1/96 < Z < +1/96$ باشد، الگوی مکانی کپه‌ای (خوش‌های) است. پراکنش نقطه‌ای پدیده‌ها ممکن است خوش‌های یا پراکنده به نظر برسد یا حتی با محاسبه r این نتیجه تأیید شود. دستیابی به نتیجه قطعی، فقط با آزمون آماری امکان‌پذیر است (جعفری و دیگران، ۱۳۹۳: ۵۸).

میانگین نزدیک‌ترین فاصله همسایگی، از نظر آماری براساس رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$\text{ANN} = \frac{\bar{D}_0}{\bar{D}_o} \quad (1)$$

که در آن، \bar{D}_0 میانگین فاصله مشاهده شده بین پدیده موردنظر و نزدیک‌ترین همسایگانش است که به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\bar{D}_0 = \frac{\sum_{i=1}^n d_i}{n} \quad (2)$$

در این فرمول، \bar{D}_E میانگین فاصله بین پدیده و نزدیک‌ترین همسایگانش است. در صورتی که توزیع پدیده‌ها به صورت تصادفی صورت گرفته باشد، به صورت رابطه زیر بیان می‌شود:

$$\bar{D}_E = \frac{0.5}{\sqrt{n/A}} \quad (3)$$

در معادله بالا، d_i فاصله میان پدیده مورد بررسی و نزدیک‌ترین همسایگانش، n تعداد کل عوارض و A مساحت کل محدوده مورد مطالعه است.

امتیاز استاندارد Z_{ANN} نیز به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$Z_{ANN} = \frac{\bar{D}_0 - \bar{D}_E}{S_E} \quad (4)$$

1. Average nearest neighbour
2. observed distribution
3. random distribution

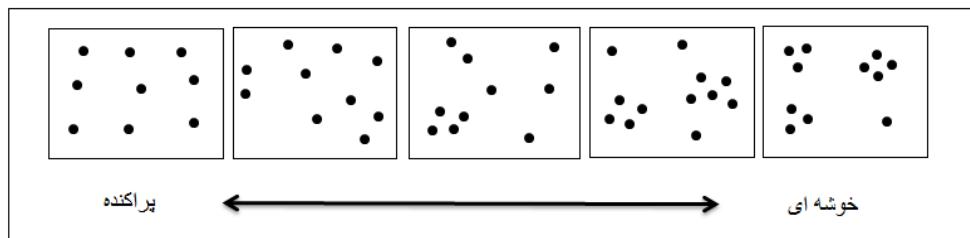
و SE برابر است با:

$$SE = \frac{0.26136}{\sqrt{n^2/A}} \quad (5)$$

مقدار PValue، تقریبی از مساحت زیر منحنی برای توزیع معین خواهد بود که با آزمون آماری محدود می‌شود (عسگری، ۱۳۹۰: ۴۱). اگر نتیجه آزمون شاخص نزدیکترین همسایه برابر یک باشد، داده‌ها به صورت تصادفی توزیع شده‌اند. اگر نتیجه کوچک‌تر از یک باشد، داده‌ها خوش‌هایی است و اگر شاخص نزدیکترین همسایه بزرگ‌تر از یک باشد، الگوی توزیع داده‌ها یکنواخت است. نمره Z را می‌توان برای اطمینان از صحت آزمون شاخص نزدیکترین همسایه به کار گرفت. هرچه نمره Z عدد منفی بزرگ‌تری باشد، بیشتر می‌توان به درستی نتیجه آزمون شاخص نزدیکترین همسایه اطمینان کرد. باید به‌خاطر داشت نمره Z در نمونه‌های با تعداد کمتر، در مقایسه با نمونه‌های با تعداد بیشتر نقاط، کمتر است (اک و دیگران، ۱۳۸۹: ۱۲).

جدول ۱. تعیین الگوهای مکانی براساس مقدار R و Z

Z مقدار	r مقدار	الگوی تمرکز مکانی
Z < -1.96	R < 1	پراکنده‌ای
-1.96 < Z < 1.96	R = 1	تصادفی
Z > 1.96	R > 1	کپه‌ای یا خوش‌هایی

شکل ۱. نمایش شماتیک خوش‌های یا پراکنده‌بودن داده‌های فضایی

میانگین مرکزی^۱

میانگین مرکزی، ساده‌ترین تحلیل در آمار فضایی است. این تحلیل، مشابه میانگین در آمار معمولی است و به همان صورت محاسبه می‌شود. میانگین مرکزی، مرکز جغرافیایی یا مرکز تقلیل^۳ مجموعه‌ای از عوارض را شناسایی می‌کند (عسگری، ۱۳۹۰: ۹۰). مبانی آماری این مدل به صورت رابطه ۶ است:

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}, \bar{Y} = \frac{\sum_{i=1}^n y_i}{n} \quad (6)$$

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}$$

در اینجا x_i و y_i مختصات x و y و n برابر با تعداد کل عوارض موجود در لایه مورد تحلیل است (عسگری، ۱۳۹۰: ۱۰۰).

بیضی انحراف معیار

توزیع بسیاری از پدیده‌های جغرافیایی در فضا ممکن است جهت‌دار باشد و نتوان آن را با دایره نشان داد. در این موارد

1. Mean centre

3. Center of concentration

می‌توان با محاسبه واریانس محورهای x و y به صورت جداگانه، روند و جهت توزیع پدیده‌ها در فضا را نشان داد. روشی که به طور معمول، برای اندازه‌گیری روند در مجموعه‌ای از نقاط یا نواحی به کار گرفته می‌شود، محاسبه فاصله استاندارد درجهت x و y به صورت جداگانه است. این دو مقدار، محورهای بیضی‌ای را که توزیع عوارض را دربرمی‌گیرد، تعریف می‌کنند. از این بیضی، به عنوان بیضی انحراف استاندارد نیز نام برده می‌شود؛ زیرا در این روش انحراف استاندارد، مختصات x و y از میانگین مرکزی برای تعیین محورهای بیضی محاسبه می‌شوند. این بیضی به ما امکان می‌دهد که اگر توزیع عوارض فضا الگوی جهت‌داری دارد، آن را شناسایی کنیم. اگرچه می‌توان تا حدودی جهت داده‌ها را با نمایش اولیه آن‌ها دریافت، بیضی انحراف استاندارد، این جهت‌گیری را به طور دقیق و آماری محاسبه می‌کند و نمایش می‌دهد. در صورتی که از خصیصه‌ای برای دادن وزن به مکان عوارض استفاده کنید، روش بیضی انحراف استاندارد وزنی را محاسبه کرده‌اید (عسگری، ۱۳۹۰: ۹۰).

$$SDE_x = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{X})^2}{n}} \quad (7)$$

$$SDE_y = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (y_i - \bar{Y})^2}{n}} \quad (8)$$

در اینجا، x_i و y_i مختصات عارضه i هستند و $\{\bar{X}, \bar{Y}\}$ به ترتیب، میانگین مرکزی عوارض و n برابر با تعداد کل عوارض در لایه مورد تحلیل است.

زاویه چرخش نیز به صورت رابطه ۹ محاسبه می‌شود:

$$\tan \theta = \frac{A+B}{C} \quad (9)$$

$$A = (\sum_{i=1}^n \bar{x}_i^2 - \sum_{i=1}^n \bar{y}_i^2) \quad (10)$$

$$B = \sqrt{(\sum_{i=1}^n \bar{x}_i^2 - \sum_{i=1}^n \bar{y}_i^2)^2 + 4(\sum_{i=1}^n \bar{x}_i \bar{y}_i)^2} \quad (11)$$

$$C = 2 \sum_{i=1}^n \bar{x}_i \bar{y}_i \quad (12)$$

در اینجا \bar{x}_i و \bar{y}_i اختلاف بین مختصات x و y از میانگین مرکزی است.
انحراف‌های استاندارد برای محورهای x و y عبارت‌اند از:

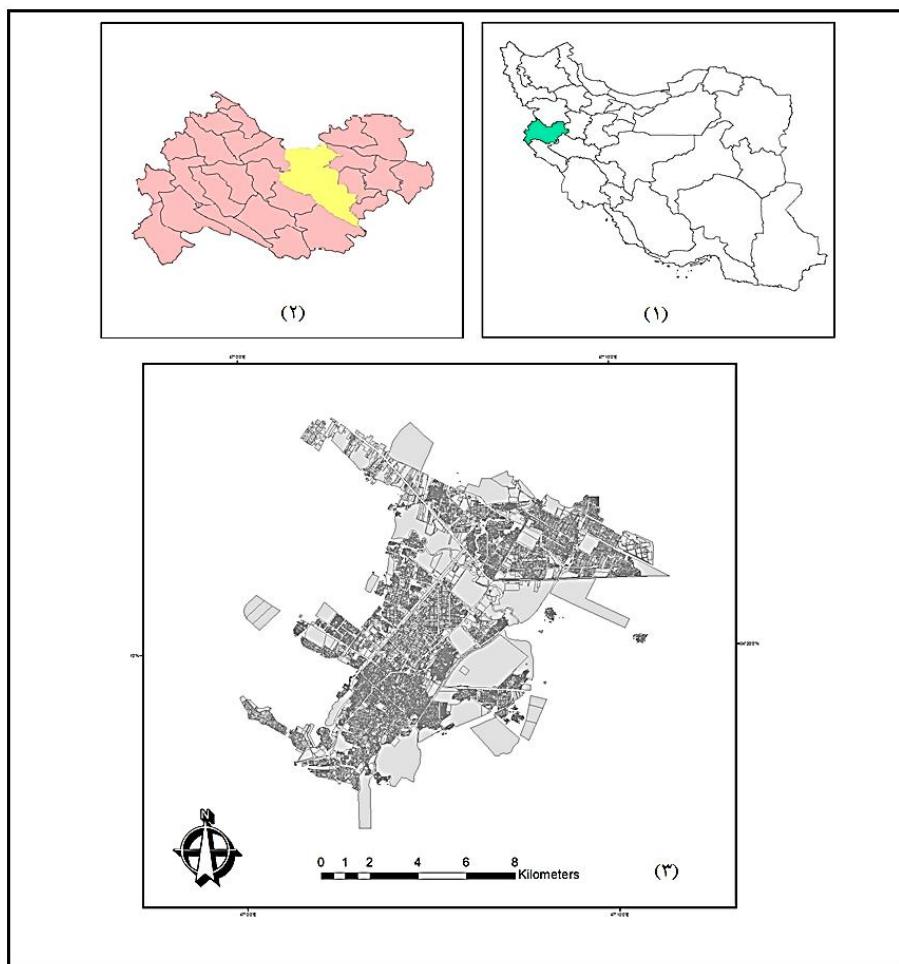
$$\sigma_x = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (\bar{x}_i \cos \theta - \bar{y}_i \sin \theta)^2}{n}} \quad (13)$$

$$\sigma_y = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (\bar{x}_i \sin \theta - \bar{y}_i \cos \theta)^2}{n}} \quad (14)$$

منطقه مورد مطالعه

استان کرمانشاه با وسعت ۲۵,۰۰۸ کیلومترمربع، به عنوان مرکز شهر کرمانشاه، در میانه ضلع غربی کشور قرار دارد و از شمال به استان کردستان، از جنوب به استان‌های لرستان و ایلام و از شرق به استان همدان و از غرب با عراق، ۳۳۰ کیلومتر مرز مشترک دارد (سالنامه آماری استان کرمانشاه ۱۳۹۰). شهر کرمانشاه واقع در شرق استان، بین ۳۴ درجه و ۱۹ دقیقه عرض شمالی و ۴۷ درجه و ۷ دقیقه طول شرقی از نصف‌النهار گرینویچ قرار گرفته است. ارتفاع شهر از سطح دریا

۱۳۲۲ متر است. در شمال آن، سامانه کوهستانی گسترهای با حدود ۲۰۰۰ کیلومترمربع مساحت وجود دارد که این محدوده، با شیب عمومی بیش از ۵۰ درصد- که اغلب دارای ارتفاعی بیش از ۲۰۰۰ متر نیز است- با تنگناهای زیست‌اقلیمی، دسترسی و... کمترین مجالی برای استقرار مراکز جمعیتی در مقیاس شهر را در اختیار نگذاشته است.

شکل ۲. موقعیت سیاسی شهر کرمانشاه

بحث و یافته‌ها

شهر کرمانشاه واقع در استان کرمانشاه، با داشتن جاذبه‌هایی مانند طاق‌بستان، سراب نیلوفر، بازار سنتی و مسجد جامع و... از کانون‌های عمدۀ گردشگری در این استان است. شرایط اقلیمی و آب‌وهوای دلنشیں کرمانشاه و وجود مواهب طبیعی و تاریخی فراوان در پهنه کشور و میراث‌های عظیم تاریخی و تمدن چندهزارساله و آثار گران‌بهای تاریخی، فرهنگی، اماكن زیارتی، آداب و سنت مختلف، چشمدهایی معدنی شفابخش و مهمان‌نواز بودن مردم این شهرستان، عواملی هستند که سبب شده‌اند این شهرستان همواره مورد توجه گردشگران داخلی و خارجی واقع شود (وبسی ناب و دیگران، ۱۳۹۱: ۳۵۴). در این پژوهش، نخست به شناخت وضع موجود جاذبه‌های گردشگری و هتل‌های شهر کرمانشاه پرداخته می‌شود.

جدول ۲. جاذبه‌های گردشگری شهر کرمانشاه

ردیف	اسم جاذبه	نوع جاذبه
۱	سراب قبر	طبیعی
۲	سراب نیلوفر	طبیعی
۳	طاق بستان	تاریخی - فرهنگی
۴	تکیه معاون الملک	تاریخی - فرهنگی
۵	تکیه بیگلربیگی	تاریخی - فرهنگی
۶	مسجد عمادالدوله	تاریخی - فرهنگی
۷	بازار سنتی	تاریخی - فرهنگی
۸	حمام حاج شهباز خان	تاریخی - فرهنگی
۹	موزه مردم‌شناسی	تاریخی - فرهنگی
۱۰	موزه پارینه‌سنگی زاگرس	تاریخی - فرهنگی
۱۱	موزه سنگ	تاریخی - فرهنگی
۱۲	موزه پوشак و زیورآلات	تاریخی - فرهنگی
۱۳	باغ پرنده‌گان	انسان ساخت
۱۴	باغ گل‌ها	انسان ساخت
۱۵	پارک کوهستان	انسان ساخت
۱۶	پارک شرقی طاق بستان	انسان ساخت
۱۷	پارک ساحلی رود قره سو	انسان ساخت
۱۸	پارک شاهد	انسان ساخت
۱۹	پارک معلم	انسان ساخت
۲۰	پارک لاله	انسان ساخت
۲۱	شهر بازی طاق بستان	انسان ساخت

منبع: میراث فرهنگی شهر کرمانشاه

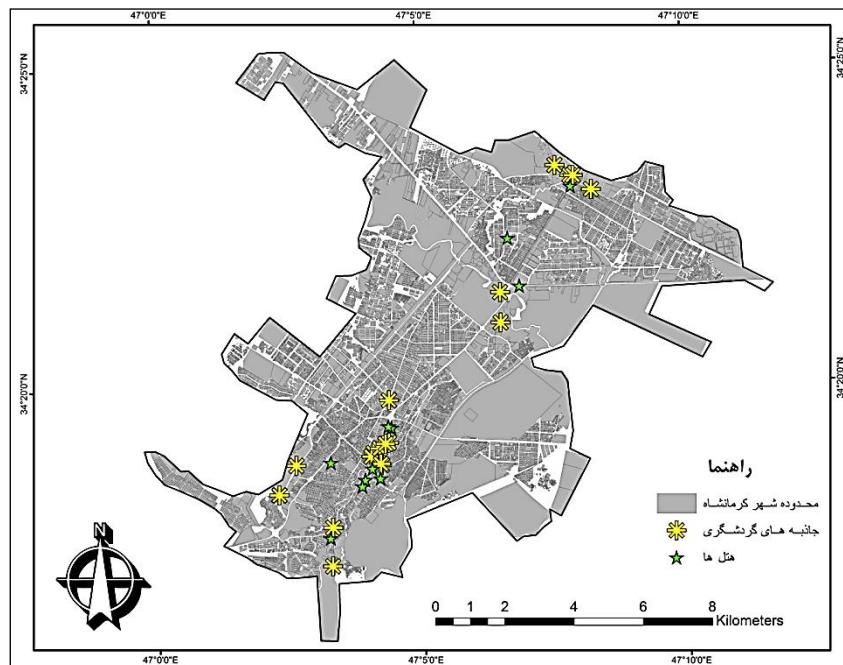
جدول ۳. هتل‌های شهر کرمانشاه

ردیف	هتل	درجه هتل
۱	پارسیان	۵
۲	آزادگان	۴
۳	جمشید	۴
۴	بیستون	۳
۵	رسالت	۲
۶	داریوش	۲
۷	راه کریلا	۲
۸	سینا	۲
۹	آزادی	۲
۱۰	معراج	۱

منبع: میراث فرهنگی شهر کرمانشاه

میانگین نزدیک‌ترین همسایه

شاخص نزدیک‌ترین همسایه، یکی از بهترین و سریع‌ترین روش‌ها برای اندازه‌گیری فاصله یک کاربری تا کاربری همسایه‌اش به‌ویژه در داده‌های نقطه‌ای است. در این آزمون، نتایج با توجه به جدول ۱ سنجیده می‌شود؛ به‌طوری‌که اگر نتیجه آزمون کمتر از یک باشد، داده‌ها خوش‌های هستند؛ اگر نتیجه یک باشد، داده‌ها تصادفی و اگر بیشتر از یک باشد، پراکنده‌اند. البته در این میان باید به Z -score بدست‌آمده از داده‌ها نیز توجه کرد. نتایج آزمون شاخص نزدیک‌ترین همسایه جاذبه‌ها و هتل‌های شهر کرمانشاه در جدول ۴ آمده است.

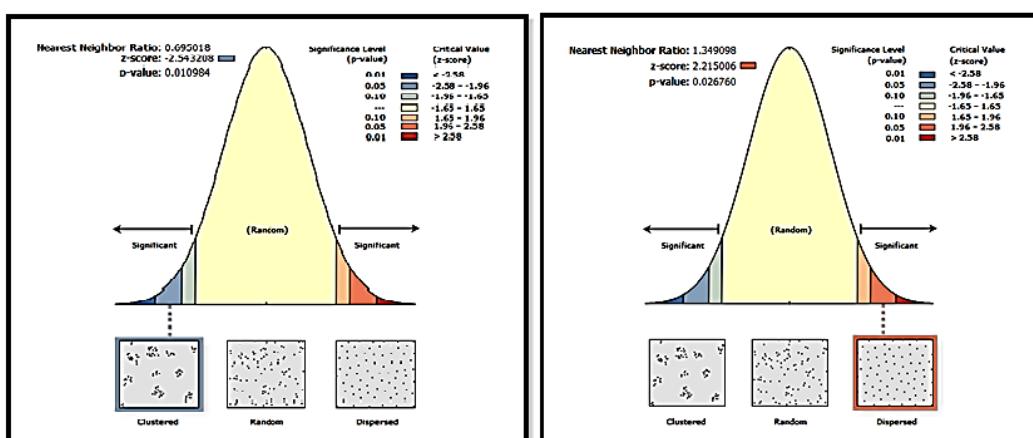
شکل ۳. جاذبه‌ها و هتل‌های شهر کرمانشاه

منبع: شهرداری شهر کرمانشاه

جدول ۴. نتایج شاخص نزدیکترین همسایه برای جاذبه‌های گردشگری و هتل‌های شهر کرمانشاه

هتل‌ها	جاذبه‌های گردشگری	
۱/۳۳	۰/۶۹	Nearest neighbor ratio
۲/۰۰	-۲/۵۴	z-score
۰/۰۴	۰/۰۱	p-value

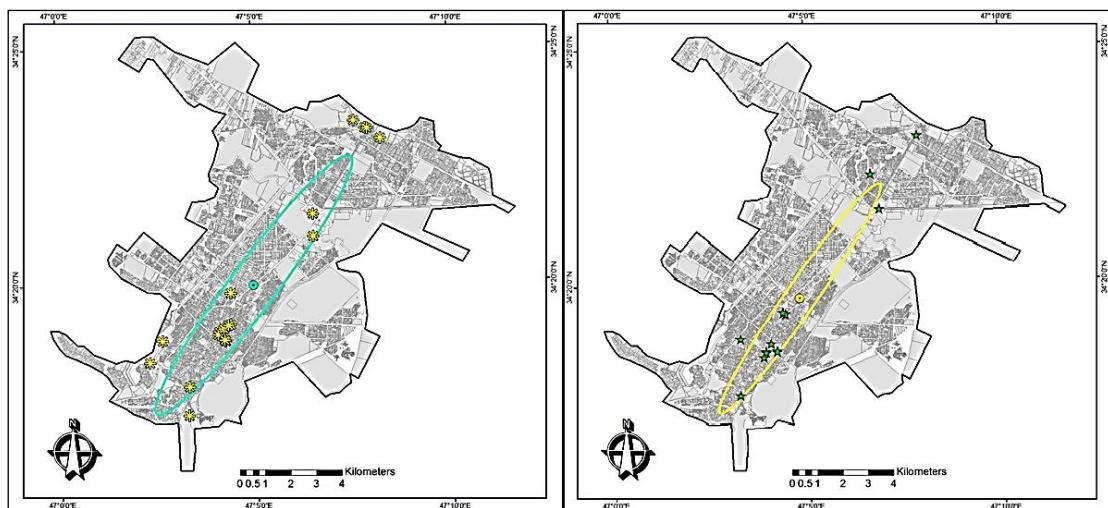
براساس جدول ۴، میانگین نزدیکترین همسایه برای جاذبه‌های گردشگری $0/69$ و میانگین نزدیکترین همسایه برای هتل‌ها $1/33$ است؛ بنابراین، از آنجاکه مقدار به دست آمده برای جاذبه‌های گردشگری کمتر از یک است، جاذبه‌ها خوش‌های و مقدار به دست آمده برای هتل‌ها بیشتر از یک است که نشانگر پراکنده‌بودن آن‌هاست. نمودارهای شکل ۴ نیز تأیید کننده این نتایج هستند.

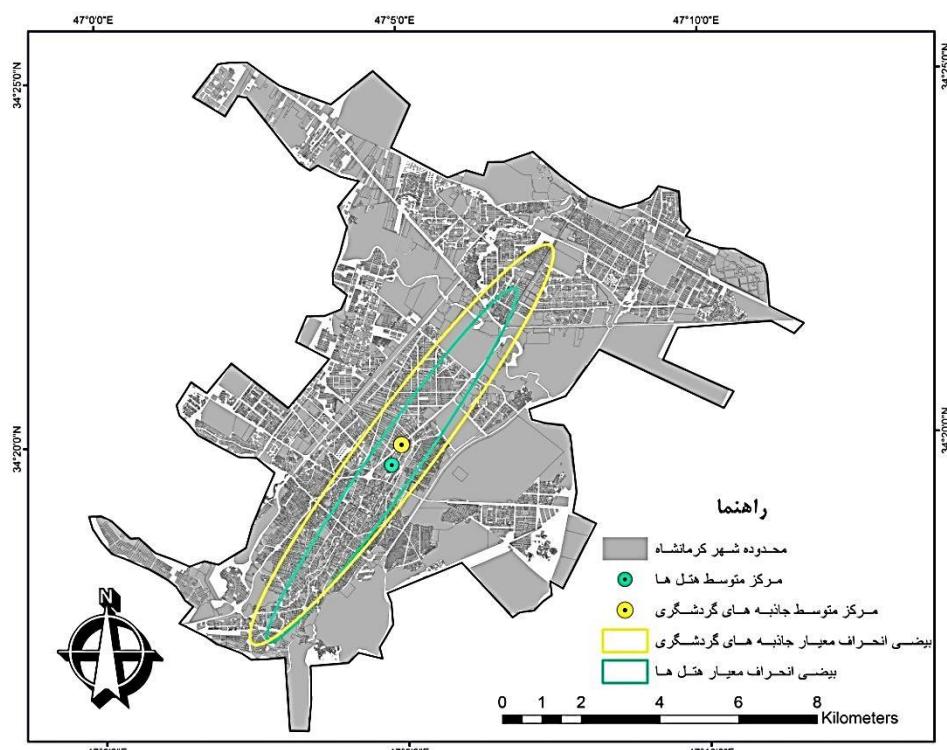
شکل ۴. نحوه توزیع جاذبه‌های گردشگری و هتل‌های شهر کرمانشاه

مرکز متوسط و بیضی انحراف معیار

روش‌های آماری یکپارچه، به تحلیلگران کمک می‌کنند تا الگوهای عمومی را در کنند. مرکز میانگین و بیضی انحراف معیار، برای سنجش گرایش به مرکز، پراکندگی و جهت پراکندگی توزیع داده‌ها به کار می‌رود. مرکز میانگین، مکان مرکزی را به عنوان میانگین مبنای همه مکان‌های داده‌ها مشخص می‌کند. بیضی انحراف معیار، با استفاده از انحراف معیار فاصله مکان هر داده تا مرکز میانگین، پراکندگی، جهت و موقعیت آن را مشخص می‌سازد (کلانتری و قزلباش، ۱۳۸۸: ۸۳). در نقشه‌های شکل ۵، مرکز میانگین و بیضی انحراف معیار جاذبه‌های گردشگری و هتل‌های شهر کرمانشاه مشاهده می‌شود.

شکل ۵. مرکز متوسط و بیضی انحراف معیار جاذبه‌های گردشگری و هتل‌های شهر کرمانشاه

شکل ۶. مرکز متوسط و بیضی انحراف معیار جاذبه‌ها و هتل‌ها

براساس نقشه‌های شکل ۵، شباهت میان بیضی‌ها بیانگر متناسب‌بودن الگوی پراکندگی جاذبه‌های گردشگری و هتل‌های شهر کرمانشاه است. براساس تحلیل نقشه‌های حاصل از آزمون‌های آماری یادشده، الگوهای فضایی جاذبه‌های گردشگری و هتل‌ها در شهر کرمانشاه به‌گونه‌ای است که مرکز میانگین جاذبه‌های گردشگری، تا حدی با مرکز شهر کرمانشاه منطبق شده است. بیضی انحراف معیار مربوط به جاذبه‌های گردشگری مهمن طبق‌بستان در شمال کشیده شده است. کشیدگی این بیضی به‌سمت شمال شرقی، به‌دلیل وجود جاذبه گردشگری مهم طبق‌بستان در شمال شرق شهر کرمانشاه است؛ همچنین مرکز میانگین هتل‌ها نزدیک به مرکز میانگین جاذبه‌های گردشگری بوده است؛ همچنین وجود هتل‌های پارسیان، جمشید و آزادگان، سبب کشیدگی بیضی انحراف معیار هتل‌ها به‌سمت شمال شرقی-جنوب غربی است. به‌طورکلی، براساس شکل ۶ می‌توان به این نتیجه رسید که مرکز متوسط جاذبه‌ها و هتل‌های شهر کرمانشاه تا حد زیادی نزدیک به هم و بیضی انحراف معیار آن‌ها نیز که نشان‌دهنده سطح پراکندگی است متداول است؛ بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که هتل‌های شهر کرمانشاه، با جاذبه‌های گردشگری آن متناسب‌اند.

نتیجه‌گیری

گردشگری در چند دهه اخیر، دچار تحولات عظیمی شده است؛ به‌طوری که کارشناسان پیش‌بینی می‌کنند که گردشگری سودآورترین صنعت جهان شود. با این رشد سریع صنعت گردشگری، مطالعات و بررسی در این زمینه، مورد توجه محققان واقع شده است. گردشگری انواع مختلفی دارد؛ به‌طوری که امروزه از آن به عنوان متنوع‌ترین صنعت در دنیا یاد می‌شود. در میان انواع مختلف گردشگری، گردشگری شهری، اهمیت شایان توجهی دارد؛ به‌طوری که مقاصد شهری، در سیستم گردشگری نقش مهمی دارند. عملکرد مقصدۀ‌ای گردشگری چندگانه است. از یکسو با داشتن جاذبه‌های متنوع طبیعی، تاریخی-فرهنگی و انسان‌ساخت و همچنین براساس نقشان سبب جذب گردشگر می‌شوند و از سوی دیگر، از آنجاکه شهرها به خاطر اینکه از دیرباز محل سکونت انسان‌ها بوده‌اند، مقبره‌ها، بنای‌های یادبود و روایت‌های تاریخی زیادی را در بطن خود جای داده‌اند که مورد علاقه گردشگران هستند. از سوی دیگر، شهرها به‌دلیل امکانات و خدمات متنوع‌شان، مورد توجه گردشگران چندمقداری خدمات می‌دهند. زیرا شهرها علاوه‌بر ارائه خدمات به گردشگران خود، به گردشگران روزتاهای و جاذبه‌های طبیعی پیرامون خود نیز خدمات می‌دهند. از بعدی دیگر، شهرها دروازه‌ای ورودی برای گردشگران بین‌المللی هستند و به گردشگران چندمقداری خدمات می‌دهند. در میان خدمات و امکانات مختلف شهری، مراکز اقامتی نقش مهمی دارند. گردشگران، مکانی را برای اقامت خود انتخاب می‌کنند که به جاذبه‌های گردشگری مهم، مراکز خرید و خطوط ارتباطی اصلی دسترسی داشته باشند؛ بنابراین، توجه به نحوه پراکنش و مکان‌یابی مراکز اقامتی، یکی از موضوعات مهمی است که باید به آن توجه شود. در این راستا، شناخت و تحلیل فضاهای گردشگری، از جمله موضوعات مورد بحث در گردشگری است. فضای گردشگری شهری، فضایی است که منابع گردشگری در آن وجود دارد و الگوی رفتاری گردشگران، تابعی از منابع گردشگری مانند جاذبه‌ها، محل اقامت، امکانات و خدمات است که تبلور آن، فضای گردشگری را شکل می‌دهد. عناصر گردشگری شهری، به دو دسته عناصر اولیه (جادبه‌های گردشگری) و عناصر ثانویه (شامل امکانات و خدمات گردشگری) تقسیم می‌شود. عناصر اولیه و جذاب گردشگری شهری، نقاط گرهی هستند که سایر نقاط گردشگری منطبق با آن و در ارتباط با آن شکل می‌گیرند. شناخت فضای گردشگری شهری، تابعی از الگوهای خطی، نقطه‌ای و سطحی است که شامل شریان‌ها و مسیرهای ارتباطی موجود در سطح شهر است. الگوهای نقطه‌ای گردشگری، در برگیرنده داده‌های نقطه‌ای مانند جاذبه‌ها، مراکز خرید و مراکز اقامتی گردشگران است. الگوهای سطحی گردشگری نیز شامل پهنه‌های برنامه‌ریزی شده گردشگری در سطح شهر می‌شود. در پژوهش حاضر، به بررسی الگوهای

فضایی و مکانیابی جاذبه‌های گردشگری و هتل‌های شهر کرمانشاه پرداخته شد که جزء الگوهای نقطه‌ای هستند. شهر کرمانشاه ۴۷ جاذبه گردشگری دارد که مهم‌ترین‌های آن‌ها در جدول ۲ آمده‌اند. بیشتر این جاذبه‌ها تاریخی - فرهنگی هستند که ۶۷ درصد آن‌ها را شامل می‌شود. همچنین شهر کرمانشاه دارای ۱۱ هتل با درجات مختلف است (جدول ۳). در پژوهش حاضر، برای نشان‌دادن چگونگی الگوهای جاذبه‌های گردشگری و هتل‌ها، از مدل نزدیک‌ترین همسایه استفاده شد. براساس جدول ۴، میانگین نزدیک‌ترین همسایه برای جاذبه‌های گردشگری ۰/۶۹ است که این مقدار کمتر از یک است و الگویی خوش‌های را برای جاذبه‌های گردشگری نشان می‌دهد. میانگین نزدیک‌ترین همسایه برای هتل‌ها ۱/۳۳ است که بیشتر از یک است و پراکنده‌بودن الگوی هتل‌های شهر کرمانشاه را نشان می‌دهد. درادامه، برای بررسی تناسب میان هتل‌ها و جاذبه‌های گردشگری شهر کرمانشاه، از مدل‌های مرکز متوسط و بیضی انحراف معیار استفاده شد که با توجه به شکل ۶، مرکز متوسط هتل‌ها و جاذبه‌های گردشگری نزدیک به هماند. همچنین بیضی‌های انحراف معیار هتل‌ها و جاذبه‌های گردشگری، به صورت شمال شرقی - جنوب شرقی و متداخل است که تناسب میان قرارگیری هتل‌ها و جاذبه‌های گردشگری شهر کرمانشاه را نشان می‌دهد؛ بنابراین، با توجه به نتایج می‌توان گفت که هتل‌های شهر کرمانشاه، با جاذبه‌های گردشگری آن متناسب‌اند.

منابع

۱. اک، جان ای، چینی، اسپنسر، کمرون، جیمز، جی، لیستر، مایکل و رونالد وی ویلسون، ۱۳۸۹، **تهیه نقشه برای تحلیل بزهکاری: شناسایی کانون‌های جرم‌خیز**، ترجمه محسن کلانتری و مریم شکوهی، آذرکلک، زنجان.
۲. پابلی بیزدی، محمدحسین و مهدی سقایی، ۱۳۸۵، **گردشگری (ماهیت و مفاهیم)**، چاپ اول، انتشارات سمت، تهران.
۳. پوراحمد، احمد، ۱۳۹۳، **قلمرو و فلسفه جغرافیا**، چاپ هفتم، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
۴. دیناری، احمد، ۱۳۸۴، **گردشگری شهری در ایران و جهان**، چاپ اول، انتشارات واژگان خرد.
۵. جعفری، حمیدرضا، حسنپور، سیروس، رحیلی خراسانی، لیلا و احمد پوراحمد، ۱۳۹۳، **کاربرد سامانه اطلاعات جغرافیایی در مکان‌یابی و تحلیل فضایی - مکانی آلودگی و منابع آلاینده‌های هوا در کلان شهر کرمانشاه**، محیط‌شناسی، دوره ۴۰، شماره ۱، صص ۵۱-۶۴.
۶. رهنمایی، محمدتقی، ۱۳۹۳، **اوقات فراغت و گردشگری**، چاپ سوم، انتشارات مه‌کامه، تهران.
۷. ژاک باوو، ژان، ۱۳۸۶، **مقدمه‌ای بر تحلیل فضایی**، ترجمه یادالله فرید، انتشارات دانشگاه آزاد اهر.
۸. سرایی، محمدحسین، حیدری چیانه، رحیم، صفربور، میثم و یونس شاکری، ۱۳۹۳، **ارائه الگوی فضایی جهت تعیین مسیرهای ویژه گردشگری شهری**، مطالعه موردی شهر شیراز، مجله برنامه‌ریزی و توسعه گردشگری، سال سوم، شماره ۱۰، صص ۱۴۱-۱۶۷.
۹. شکوبی، حسین و علی موحد، ۱۳۸۱، **شناخت الگوی فضای توریستی شهر اصفهان با استفاده از سیستم GIS**، فصلنامه مدرس، دوره ۶، شماره ۴، صص ۷۴-۹۱.
۱۰. شکوبی، حسین، ۱۳۸۸، **اندیشه‌های نو در فلسفه جغرافیا (جلد اول)**، چاپ یازدهم، انتشارات گیتاشناسی، تهران.
۱۱. قربانی، محمد، ۱۳۹۱، **گردشگری و توسعه پایدار شهری موانع و راهکارها**، گردشگری و توسعه پایدار دانشگاه آزاد اسلامی، همدان.
۱۲. عسگری، علی، ۱۳۹۰، **تحلیل‌های آماری فضایی با ARCGIS**، چاپ اول، انتشارات سازمان فناوری اطلاعات و ارتباطات شهرداری تهران.
۱۳. کازس، ژرژ، و پوتیه، فرانسواز، ۱۳۸۲، **جهان‌گردی شهری**، ترجمه صلاح الدین محلاتی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران.

۱۴. کاظمی، مهدی، ۱۳۸۶، مدیریت گردشگری، چاپ دوم، انتشارات سمت، تهران.
۱۵. کلانتری، محسن و سمیه قزلباش، ۱۳۸۸، شناسایی کانون‌های جرم خیز شهری با استفاده از مدل‌های آماری گرافیک مبنا و سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی GIS، مورد مطالعه: سرقت در شهر زنجان، *فصلنامه مطالعات پیشگیری از جرم*، سال ۴، شماره ۱۱، صص. ۹۱-۷۷.
۱۶. مقصودی، مليحه، ۱۳۹۳، *الگویی مفهومی برای تحلیل فضاهای شهری*، انتشارات پیام، تهران.
۱۷. سالنامه مرکز آمار ایران، ۱۳۹۰.
۱۸. موحد، علی، ۱۳۸۱، *بررسی و تحلیل الگوی فضایی توریسم شهری*، مطالعه موردی: شهر اصفهان، رساله دکتری.
۱۹. موحد، علی، ۱۳۸۶، *گردشگری شهری*، چاپ اول، انتشارات دانشگاه شهید چمران، اهواز.
۲۰. موحد، علی، ۱۳۸۷، *توزیع فضایی مراکز اقامتگاهی در شهرهای تاریخی*، مطالعه موردی: شهر اصفهان، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، سال ۵، شماره ۶۵، صص ۱۰۵-۱۱۶.
۲۱. وارثی، حمیدرضا و میثم رضائی، ۱۳۹۱، *تحلیل فضایی و مکان‌بایی مراکز اقامتگاهی در شهرهای تاریخی* مطالعه موردی: هتل‌های شهر شیرواز، مجله آمایش محیط.
۲۲. ویسی ناب، فتح‌الله، غفار گیلانده، عطا، محمدحسین یزدانی، ۱۳۹۱، *تحلیل اثرات زیست‌محیطی توریسم بر شهرستان کرمانشاه*، ششمین همایش ملی محیط زیست، تهران.
۲۳. یعقوبزاده، رحیم، ۱۳۹۳، *گونه‌شناسی گردشگری ارائه چارچوبی برای تقسیم‌بندی انواع گردشگری*، چاپ اول، انتشارات جامعه‌شناسان، تهران.
24. Edwards, D. and Griffin, T., 2008, **Urban Tourism Research, Developing an Agenda**, Annals of Tourism Research, Vol. 35, No. 4, PP. 1032-1052.
25. Law, C. M. 1993, **Urban tourism: Attracting visitors to large cities**, London: Mansell Publishing Limited.
26. Rogerson, J.M., 2013. The economic geography of South Africa's hotel industry, *Urban Forum* 24 (3), 425–446.
27. Shoval, N. McKercher Erica Ng, B. Birenboim, A. 2011, **Hotel Location And Tourist Activity In Cities**, Annals of Tourism Research.
28. Wall, G. Dudycha, D. Hutchinson, J. 1985, **Point Pattern Analyses of Accommodation in Toronto**, Annals of Tourism Research, 1985.
29. Yang, Y. Kevin K.F. Wong, Tongkun Wang, 2012, **How do hotels choose their location? Evidence from hotels in Beijing**, International Journal of Hospitality Management.